

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Calendari Dumitru și de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Guci Constantin, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 23 noiembrie 2018 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Guci Constantin Xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 11.01.2018 - 23.11.2018;
2. Instanța de apel: 08.12.2018 - 21.02.2019;
3. Instanța de recurs: 13.04.2019 - 25.06.2019.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 23 noiembrie 2018, Guci Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 79, 70 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru minori.

S-a încasat de la Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia Guci Constantin Xxxxx în beneficiul statului suma de 8062 lei întru compensarea cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor de specialitate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 01 iunie 2017, aproximativ la orele 22:00, aflându-se în s. Baimaclia, r-nul Cantemir, Guci Constantin s-a apropiat de minora Xxxxx, născută la xxxxx, care se deplasa pe stradă, a târât-o forțat în râpa din imediata apropiere a drumului, unde, cunoscând cu certitudine că Xxxxx este minoră și nu a împlinit vârsta de 14 ani, conștientizând că victima nu are capacitatea de deliberare, prin aplicarea violenței fizice și psihice, a dezbrăcat-o forțat pe victimă și, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, aplicând în continuare violența fizică și psihică, a întreținut cu minora Xxxxx, contrar voinței acesteia, un raport sexual în formă naturală,

cauzându-i ca urmare leziuni corporale neînsemnate sub formă de ruptură recentă a membranei himenului.

În drept acțiunile inculpatului Guci Constantin au fost calificate juridic în baza prevederilor art. 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, ca viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite cu bună-știință asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani.

3. Sentința, menționată, a fost atacată cu apel de către avocatul Josu Gheorghe în numele inculpatului Guci Constantin, prin care a solicitat, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi decizii de achitarea inculpatului de învinuirea înaintată.

3.1 În argumentarea cerințelor apărătorul a invocat, că instanța s-a limitat la descrierea în sentință a declarațiilor inculpatului, reprezentantului legal, martorilor fără să fie făcută o analiză a acestor declarații și fără să ia în considerație contradicțiile dintre declarațiile persoanelor audiate, astfel s-a încălcat prevederile art. 394 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, care prevede că în partea descriptivă a sentinței trebuie să fie indicate probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

A considerat apelantul că nu au fost acumulate probe ce ar confirma vinovăția inculpatului Guci Constantin în comiterea infracțiunii incriminate. Reieșind din declarațiile acestuia, la urmărirea penală a confirmat faptul că o cunoaște pe partea vătămată, dar nu a avut nici un conflict cu aceasta, doar a văzut-o în seara respectivă.

Apelantul a susținut că din declarațiile părții vătămate că a avut loc un raport sexual, atunci acest raport sexual a avut loc cu acordul părții vătămate, deoarece, în primul rând nu este dovedit faptul că ultima nu a dorit raportul sexual, în al doilea rând nu este dovedit faptul opunerii de rezistență din partea acesteia, în al treilea rând partea vătămată după presupusul raport sexual de ce nu a cerut de la nimeni ajutor, inclusiv de la cei prezenți unde a avut loc presupusul viol.

Apelantul a pus la îndoială procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie, din data de 16 iunie 2017, potrivit căruia minora Xxxxx, a arătat la fotografia lui Guci Constantin (nr. 3), că aceasta este persoana care, prin violență fizică și psihică, a intrat într-un raport sexual cu ea (f.d. 60-62), deoarece din declarațiile părții vătămate ea nu l-a cunoscut pe violator.

Instanța a pus la baza sentinței rapoartele de expertiză, însă rapoartele de expertiză sunt unele din probe și nu sunt afirmative, nu prevalează altor probe și trebuie să fie examinate în concordanță cu toate probele. Instanța a considerat, că vina inculpatului în acuzarea înaintată se confirmă prin depozițiile părții vătămate și reprezentantului lui legal, martorilor audiați pe dosar și prin unele acte din dosar.

A considerat apelantul că, declarațiile părții vătămate trebuie apreciate critic, iar declarațiile martorilor nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare,

deoarece pe caz nu este nici un martor ocular, declarațiile martorilor sunt bazate pe presupuneri, fiind tendențioase cu scopul de al învinui pe inculpat.

În sentință instanța a menționat că, s-a dovedit vinovăția lui Guci Constantin, însă din declarațiile contradictorii a părții vătămate de la urmărirea penală nu este clar prin ce se manifestă constrângerea fizică și psihică, aplicarea violenței fizice de care este învinuit inculpatul. A considerat apelantul că în cazul dat nu a fost demonstrată constrângere fizică sau psihică.

De asemenea, apelantul a afirmat că, instanța face concluzii greșite privind faptul dacă ambii sau întâlnit în seara respectivă atunci, reiese că a avut loc un viol, fiind o presupunere.

Instanța a ajuns la concluzia că totuși Guci Constantin a săvârșit raportul sexual forțat, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate și a unor martori care nu au fost oculari, adică se presupune. Sentința nu poate fi bazată pe presupuneri, fapt specificat în art.389 alin.(2) Cod de procedură penală.

A susținut apelantul că, instanța de judecată ținând cont de minoratul inculpatului, putea aplica acestuia o pedeapsă mai blândă, de altă categorie.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2019, a fost admis apelul avocatului Josu Gheorghe în numele inculpatului Guci Constantin, casată parțial sentința, în partea încasării cheltuielilor judiciare și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă cerința procurorului privind încasarea de la inculpatul Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia Guci Constantin Xxxxx cheltuieli de judecată în sumă de 11124 lei.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond a cercetat cauza penală sub toate aspectele, a apreciat complet și obiectiv probele administrate, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, și întemeiat a concluzionat că este pe deplin dovedită vinovăția inculpatului Guci Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, după indicii: violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite cu bună-știință asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani.

Aceste circumstanțe au fost stabilite prin totalitatea de probe administrate la materialele cauzei penale fiind apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și anume prin: - declarațiile părții vătămate minoră Xxxxx (f.d.64-65, Vol. I); - reprezentantul legal al părții vătămate minore – Buzan Nina (f.d.174-175, Vol. I); - declarațiile martorului minor Xxxxx (f.d.172, Vol. I); - declarațiile martorului Țuțu Ana (f.d.173, Vol. I); - declarațiile martorului Sinchin Pavel (f.d.176-177, Vol. I); -

declarațiile martorului Gruia Igor (f.d.171, Vol. I); - reprezentantul legal al inculpatului Guci Constantin, Guci Constantin Xxxxx (f. d. 178, Vol. I) - plângerea depusă de Buzan Nina la IP Cantemir în data de 03.06.2017 (f.d.4, Vol. I); - procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 03 iunie 2017 (f.d.5-8, Vol. I); - certificat de naștere, conform căruia Xxxxx este născută la 22 aprilie 2007 (f. d. 12, Vol. I) - procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 16 iunie 2017 (f.d.60-62, Vol. I); - raportul de constatare nr. 99 din 01 iulie 2017, (f.d.98-99, Vol. I); - raportul de expertiză judiciară nr. 249 din 13 iulie 2017, (f.d.100-101, Vol. I); - raportul de expertiză judiciară psihiatrică-psihologică în condiții de ambulatoriu nr. 359 din 14.11.2017, (f.d.112-115, Vol. I); - raportul de expertiză judiciară psihiatrică-psihologică nr. 509 din 31 ianuarie 2018, (f.d.163-167, Vol. I).

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a efectuat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Guci Constantin în baza prevederilor art. 171 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Versiunea inculpatului Guci Constantin că fapta incriminată nu a fost săvârșită de dânsul, a fost apreciată critic de instanța de apel și fără suport probatoriu, iar nerecunoașterea vinovăției nu constituie un temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care probatoriul anexat la materialele dosarului demonstrează în afara oricărui dubiu rezonabil vina acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, declarațiile depuse de partea vătămată, martorii Xxxxx, Țuțu Ana, Sinchin Pavel, Gruia Igor, reprezentantul părții vătămate minore Buzan Nina, necesită a fi apreciate ca pertinente, concludente, utile și veridice, și care coroborează între ele, întemeiat fiind puse la baza adoptării sentinței de condamnare în privința inculpatului Guci Constantin, or, argumente susținute prin probe care să răstoarne caracterul pertinent, concludent, util și veridic al mijloacelor de probă enunțate, nu au fost invocate și nici prezentate de partea apărării, inclusiv de inculpat.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei aplicate inculpatului Guci Constantin, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art. 7, 75, 61, 70 alin. (3), 79 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Analizând ansamblul circumstanțelor care caracterizează persoana inculpatului Guci Constantin, care la data săvârșirii infracțiunii avea vârsta de 16 ani, la locul de trai este caracterizat negativ, anterior a fost atras la răspundere penală, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor excepțional de grave, de impactul acesteia asupra societății și a părții vătămate, Colegiul judiciar a considerat

că prima instanță corect a ajuns la concluzia că corectarea și resocializarea inculpatului Guci Constantin este posibilă numai în condițiile aplicării în privința acestuia a pedepsei sub formă de închisoare.

În ce privește solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Guci Constantin și de la reprezentantul legal al acestuia Guci Constantin în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 8062 lei, concluzia instanței de fond în opinia Colegiului judiciar, este una neîntemeiată.

Concomitent, instanța a reținut că, raportul de constatare nr. 99 din 01 iulie 2017, raportul de expertiză judiciară biologică nr.249 din 13 iulie 2017, raportul de expertiză psihiatrică-psihologică a părții vătămate minore nr. 359 din 14 noiembrie 2017 și raportul de expertiză judiciară psihiatrică-psihologică a inculpatului nr.509 din 31 ianuarie 2018 au fost ordonate de către organul de urmărire penală pentru stabilirea existenței leziunilor corporale la partea vătămată caracteristice violului, stării psihice a părții vătămate de a percepe și reproduce adecvat evenimentele avute lor și a depune declarații pe marginea lor, și a stării psihice a inculpatului minor Guci Constantin referitor la responsabilitatea acestuia de a fi atras la răspundere penală, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul netemeinicii cerinței procurorului de a încasa cheltuieli judiciare în sumă de 11124 lei de la inculpatul Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia, Colegiul judiciar a ținut să remarce că inculpatul Guci Constantin la data săvârșirii infracțiunii era minor, vârsta de 16 ani, și nu au fost prezentate probe că acesta ar dispune de surse financiare ori bunuri mobile și imobile pentru a fi în stare să suporte cheltuielile judiciare solicitate de procuror. Referitor la reprezentantul legal al inculpatului minor, procurorul nu l-a recunoscut ca parte civilmente responsabilă pentru a fi obligat să repare prejudiciul cauzat de inculpat prin infracțiunea săvârșită.

Prin urmare, având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul judiciar a ajuns la concluzia respingerii cerinței procurorului privind încasarea de la inculpatul Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia cheltuieli de judecată în sumă de 11 124 lei.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare în termen de către:

5.1. procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul – Calendari Dumitru, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate în partea soluției privind cheltuielile judiciare, cu menținerea sentinței primei instanțe prin care s-a dispus încasarea de la Guci Constantin și reprezentantul lui legal Guci Constantin Xxxxx în beneficiul statului, întru compensarea cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor de specialitate 8062 lei.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat că instanța de apel nu a soluționat corect chestiunea legată cu cheltuielile judiciare, și există temeiul pentru recursul ordinar că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.2. avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Guci Constantin, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Guci Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat că ambele instanțe nu au dat apreciere declarațiilor părții vătămate care a explicat că nu-l cunoaște pe Guci Constantin, nu a opus rezistență, nu a cerut ajutor prietenilor, nu este clar de ce ultima nu a plecat acasă împreună cu verișoara sa, ba mai mult raportul de constatare nr. 99 din 01.07.2017, stabilește că careva leziuni corporale pe corpul minorei Xxxxx nu au fost depistate, conform raportului de expertiză judiciară nr.249 din 13.07.2017 în fragmentele din petele examinate de pe pantalonii și tricoul ridicat de la minora Xxxxx, sânge și spermatozoizi nu s-au depistat. În fragmentele din petele examinate de pe chiloții ridicați de la Guci Constantin sânge nu s-a depistat.

Recurenta mai menționează că, anume aceste circumstanțe care sunt probe incontestabile, în ansamblu fac pasibilă casarea deciziei Curții de Apel Cahul precum și sentința Judecătorei Cahul sediul Cantemir ca fiind pronunțate în lipsa unor probe concludente care să demonstreze prezența în acțiunile lui Guci Constantin a elementelor infracțiunii încriminate.

6. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Guci Constantin

Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele motive:

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fără a fi descris detaliat și pct. 8) sub aspectul că nu au fost întrunite elementele infracțiunii - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Referitor la temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de

procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea recursului ordinar declarat, specificînd în acest sens că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În recursul ordinar depus autorul mai invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, însă la fel fără a-l descrie, potrivit căruia hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile părții vătămate minore Xxxxx, a reprezentantului legal al părții vătămate minore, Buzan Nina, a martorilor Xxxxx (minoră), Țuțu Ana, Sinchin Pavel (minor), Gruia Igor, și probele materiale scrise administrate, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia și că ambele instanțe nu au dat apreciere declarațiilor părții vătămate nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel (f. d. 46-53, vol. II), care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii.

Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmării penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de fond și de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor de fond inferioare, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Guci Constantin în comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic temeiul prevăzut de pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocat de recurent. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Guci Constantin. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare recursul avocatului urmează a fi respins ca inadmisibil.

6.1. Referitor la recursul ordinar declarat de procurorul Calendari Dumitru

Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea soluției privind cheltuielile judiciare și menținerea în vigoare a sentinței în această parte, pentru următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și menținerea sentinței, când apelul a fost greșit admis. Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările din art.434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

La caz, din textul recursului ordinar declarat de procuror se constată că recurentul, în esență, critică soluția adoptată de instanța de apel, deoarece aceasta fără a aprecia just toate circumstanțele cauzei greșit a dispus ca cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză nu pot fi încasate de la inculpatul Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia Guci Constantin

Dumitru, deoarece sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Pentru a putea aprecia temeinicia cererii formulate de recurent și ținând seama de natura erorilor de drept invocate, amintim că prima instanță a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79, 70 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru minori.

S-a încasat de la Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia Guci Constantin Xxxxx în beneficiul statului suma de 8062 lei întru compensarea cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor de specialitate.

După care, prin decizia instanței de apel, sentința a fost casată parțial, în partea încasării cheltuielilor judiciare, și anume s-a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea a 11124 lei de la inculpatul Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia, Guci Constantin Xxxxx în folosul statului cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate pentru efectuarea expertizelor pe cauză.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile titularului dreptului de recurs, Colegiul penal lărgit conchide că, judecând apelul, instanța neîntemeiat a dispus admiterea apelului declarat de către avocatul Josu Gheorghe în numele inculpatului Guci Constantin, cu casarea sentinței în partea încasării cheltuielilor judiciare. Or, soluția nominalizată nu este bazată pe materialele cauzei, altfel spus, argumentele instanței de apel, precum că este neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare, respectiv, instanța de fond urma să o respingă, sunt vădit neîntemeiate, întrucât din partea descriptivă a sentinței rezultă că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, just apreciind că, în speță, este fondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia Guci Constantin Xxxxx, cheltuieli legate de efectuarea expertizelor în mărime de 8062 lei, prin prisma art. 143, 229 Cod de procedură penală, cheltuieli care se confirmă prin raportul de constatare nr. 99 din 01 iulie 2017, raportul de expertiză judiciară biologică nr.249 din 13 iulie 2017, raportul de expertiză psihiatrică-psihologică a părții vătămate minore nr. 359 din 14 noiembrie 2017 și raportul de expertiză judiciară psihiatrică-psihologică a inculpatului nr.509 din 31 ianuarie 2018.

Prin urmare, contrar punctului de vedere exprimat de instanța de apel, Colegiul penal lărgit, este solidar cu concluziile primei instanțe de încasare de la inculpatul Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia Guci Constantin Xxxxx în contul statului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizei în mărime de 8062 lei.

Colegiul penal lărgit reiterează că, expertiza judiciară în speță a fost efectuată la cererea organului de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 142 alin.(1) Cod de procedură penală, care indică expres, că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sînt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii.

Prin urmare, sumele plătite sau care urmează a fi plătite experților pentru efectuarea expertizei menționate, în conformitate cu pct. 1), alin.(2) al art.227 Cod de procedură penală constituie cheltuielile judiciare suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Conform art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Alin. (2) al aceluiași articol prevede că instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Or, alin.(3) al art.228 Cod de procedură penală menționează strict și fără loc de interpretare, care sunt cheltuielile judiciare care vor fi compensate din sumele alocate de stat, unde sumele plătite experților... pentru efectuare expertizei nu își găsesc reflectare deci, în asemenea circumstanțe instanța urma să dispună încasarea cheltuielilor din contul inculpatului și nu a statului.

Totodată, Colegiul menționează că motivarea soluției instanței de apel este contradictorie, or, pe de o parte Curtea de Apel menționează că procurorul nu a prezentat probe că acesta ar dispune de surse financiare ori bunuri mobile și imobile pentru a fi în stare să suporte cheltuielile judiciare solicitate de procuror, fără a ține cont de prevederile art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, circumstanțe ce la caz nu se regăsesc.

Totodată potrivit alin. (7) art.229 Cod de procedură penală în cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.

Colegiul penal lărgit constată că temeii de a-l scuti pe inculpatul Guci Constantin de la plata cheltuielilor judiciare și a le trece în contul statului la caz lipsește, or acesta nu are persoane la întreținere, lipsind temeuri prevăzute la alin. (3) art. 229 Cod de procedură penală, totodată reținînd și personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere penală.

Astfel, se reține ca întemeiate motivele recurentului invocate în recurs, precum că apelul apărării a fost greșit admis, or sentința primei instanțe este legală și întemeiată.

În atare situație, reieșind din cele relatate, Colegiul penal lărgit statuează asupra faptului că în cauza supusă judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis erorile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și neargumentat a exclus încasarea din contul inculpatului Guci Constantin și reprezentantul legal al acestuia, Guci Constantin Xxxxx în beneficiul bugetului de stat a cheltuielilor de judecată în sumă de 8062 lei.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră, că recursul procurorului Calendari Dumitru, urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2019 ca fiind neîntemeiată, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 23 noiembrie 2018, în această parte, în privința lui Guci Constantin Xxxxx.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul declarat de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Guci Constantin.

Admite recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Calendari Dumitru, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2019, în partea soluției privind cheltuielile judiciare, în cauza penală privindu-l pe **Guci Constantin Xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 23 noiembrie 2018 în această parte.

În rest celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor